रावणं प्रीणाति स्म प्रीञ्तर्पणे प्रीगञ्कान्तौ चेत्यस्य वा रूपं १५ सर्गः अयमपि चकारात्तर्पणे किम्वा रावणं प्रेरयामास जितशत्रून् द्रष्टुमित्यर्थात् द्रव्यसर्पणे ॥ ९९ ॥

विभीषणस्ततोऽबोधि सस्फुरौ रामलक्ष्मणौ । अपारीत् स गृहीतोल्कोहतशेषान् प्लवङ्गमान् ॥ १०० ॥

विभीषणइत्यादि। ततस्तस्मिन् काले विभीषणः रामलक्ष्मणौ सस्फुरौ चलन्तौ अबोधि बुद्धवान् जीविताविति दीपजनेत्यादिना कर्त्तरि चिण् स्फुरणं स्फुरः घञर्थे कविधानं यदुक्तं स्थास्नागाव्यधिहनियुध्यर्थमिति तदुपलक्षणं न परिगणनं स विभीषणः अन्धकारात् गृहीतोल्कः सन् हतशेषान् प्लवङ्गमानपारीत् मा भैष्टेति प्रीणितवान् ॥ १०० ॥ ज०भ०

विभीषणइत्यादि। तदनन्तरं स विभीषणोरामलक्ष्मणौ सस्फुरौ स्फुरन्तौ अबोधि ज्ञातवान् पदस्तनीण्धे इत्यादिना इण् स्फुरणे स्फुर्त्तौ पचादित्वादन् कुटांणुब्रोञ्चितीति नियमात् गुणाभावः इजुङत्वात् कृगृज्ञाप्रीजुङइति कप्रत्ययोवा अन्ये तु भावेऽपि कः प्रत्ययः स्यादित्युक्त्वा सस्फुरावित्यत्र सहशब्देन समासं कुर्व्वन्ति स विभीषणोऽन्धकारात् गृहीतोल्कोहतशेषान् वानरान् अपारीत् अभयदानेन पालयामास पृलिपालने ॥ १०० ॥ भ०